

Hạnh phúc với những gì mình đang có

Các bạn thân mến,

Gần hai tuần qua, những tin tức, hình ảnh về trận bão lụt Yagi ở miền bắc VN làm tôi như chùng xuống, vô chớ đi một vòng rồi lại ra về với vài ổ bánh mì để ăn trưa, không hứng nhìn ngắm những thứ khác dù đang được bán rẻ lại đôi chút. Bụng bảo dạ: „ờ nhà mình còn mà! không cần phải mua đâu ! để tiền xài vào chỗ khác....“

Và cũng nhờ một vài bạn bè thân quen nhanh nhẹn hưởng ứng và giúp đỡ, sau 3 ngày kêu gọi, tôi cũng đã có được một chút tịnh tài mang tên „lá lành đùm lá rách“ gửi ngay về một Sư Cô ngoài Hà Nội đang mỗi ngày đi chia sẻ đến bà con lâm vào cảnh màn trời chiếu nước. Nhân đây tôi cũng xin một lần nữa chân thành cảm ơn các bạn đã cùng tiếp sức với tôi những ngày qua.

Chiều hôm qua, chủ nhật, ngồi ngoài sân vườn, nắng chiều hoàng hôn nhẹ nhõm thổi qua, mang một chút man mát lạnh, đọc vài hàng nhắn tin của cô bạn đạo thân thương: “...*chiều nay tuy mệt nhưng em cũng ráng lướt vô vườn để được thở với cây, hôm nay Thu đã bắt đầu. Hãy hưởng những giọt nắng đầu Thu rất đẹp, hòa với những chiếc lá còn xanh trên cành và những chiếc lá đã vàng nằm trên mặt đất...*“ Tôi thầm cảm ơn bạn đã bày cho tôi biết cảm nhận và hạnh phúc với những gì mình đang có được: giọt nắng đầu Thu đang âu yếm với lá vàng lá xanh, với những hơi thở vào ra, sâu chậm qua tầng cây kẽ lá trong vườn và những niềm vui khác nữa một khi bạn ấy để tâm nhìn thấy quanh mình...ôi đơn sơ nhưng sao nhẹ nhàng hạnh phúc quá!...

Tôi chợt nhớ nghĩ đến những người trong cảnh tang thương mất mát, không chỉ tài sản mà con mắt luôn cả người thân...nghĩ đến họ, gửi nhiều năng lượng lành...rồi chợt nhìn lại mình:

- Thấy mình rất có Phước, tôi thức dậy sau một đêm nệm ấm giường êm, có được 24 giờ mới tỉnh khô, thấy lòng nhẹ nhàng, khỏe, vui hơn hôm qua vì đã làm được vài điều tốt. Cho nên tôi mừng vì tui đã may mắn hơn biết bao nhiêu người

có thể không khỏe mạnh hoặc không sống nổi với cơn bệnh trầm kha của họ ngày hôm nay.

- Thấy mình rất có Phước, vì tôi vẫn có tiền tiêu, tôi có thể giúp đỡ người nghèo đói, tiền hưu khiêm tốn của tôi vẫn đều đặn đến hàng tháng.

- Thấy mình rất có Phước, vì tôi vẫn còn có thực phẩm để ăn, có áo quần để mặc qua bốn mùa. Có một mái nhà để che đầu, để nghỉ qua đêm, để được ấm áp bên cạnh người thân thương dưới mái ấm gia đình.

- Và thấy mình cũng rất có Phước, vì chưa bao giờ thực sự phải đối mặt hay trải qua nguy hiểm của chiến tranh, cô đơn, hay tù tội, chưa từng bị đau đớn của sự tra tấn đôi khi rất dã man...hay vật vã đói khát bên đầu đường, xó chợ, không cửa không nhà, không người thân quen và không biết hôm nay mình ngủ đâu và ngày mai mình sẽ trôi lăn chốn nào...

- Mặc dù gần 2 năm nay, sau khi Má mất, tôi thật sự mồ côi cả Ba lẫn Má. Nhưng tôi vẫn thấy mình có Phước rất lớn vì đã được làm con của hai Người, để có cơ hội học hỏi cách sống tử tế, đạo đức của họ. Tôi mừng và ngưỡng mộ cho các bạn bè đang còn bố mẹ bên mình, vì so với những người khác thì trường hợp này cũng không nhiều đâu. Tuy Ba Má không còn biểu hiện để ôm để ấp ... nhưng với tôi, Ba Má vẫn luôn kề bên, dù tôi đang ở chốn nào.

- Rồi tôi cũng có Phước và bằng lòng với chính mình, với người bạn đời và những đứa con nay đã trưởng thành. Tuy chúng không là ông này bà nọ nhưng chúng khỏe mạnh và sống tốt, sống tử tế với mọi người. Dù ở xa nhưng chúng luôn liên lạc và hỏi han sức khỏe của nhau.

- Và tôi cũng có Phước, được đi học, được đọc sách và học hỏi những kinh nghiệm sống tốt của những người đi trước để tu bổ và nuôi dưỡng hành trang cho chính mình và lan tỏa cho mọi người chung quanh. Tôi rất sung sướng vì trên thế giới này, có khoảng trên 3 tỷ người chẳng bao giờ có điểm phúc được đọc bất cứ thứ gì cả!

- Và chắc còn rất nhiều điều nữa.....tôi không nhớ hết...

Các bạn thân mến,

Xin được phép gửi tâm tình này đến những người bạn của tôi, những người từng thân từng quen biết và cả những người tôi chưa có duyên để biết. Các bạn ơi có thể một lúc nào đó, bạn cứ hay nghĩ rằng, mình là người luôn gặp thất bại, xui xẻo, luôn lận đận với chuyện này việc nọ...Đôi khi tôi cũng thấy tủi thân khi có ý nghĩ như vậy. Nhưng tôi đã biết tập dừng lại và nhìn sâu, nhìn kỹ mình trong mọi tình huống bất như ý...tôi thấy dù sao tôi vẫn còn may mắn hơn rất nhiều người khác lắm. Xin các bạn hãy dành cho mình một chút thời gian để nhìn và thấy mình đang có những gì mà người khác không có được, để cảm nhận mình sung sướng ngay trong lúc này.

Mong các bạn và tui cùng nhau cầu nguyện cho những nỗi đau, những bất hạnh đang có mặt khắp nơi trên trái đất này và hãy gửi thông điệp ngắn gọn này cho những người khác: **“Xin hãy nâng niu, trân quý và bằng lòng với những gì mình đang có, để cảm nhận được Hạnh Phúc của Bây Giờ và Ở Đây!”**
Mong lắm thay !

Hiên trúc – đầu Thu 2024

Bông Lọc Bình

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/TamHaiDuc.html>

www.vietnamvanhien.net

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN TRÊN MẠNG VỚI HƠN 11300 TÁC PHẨM & TIẾT MỤC